

Hoorn een levend monument

De hoofdtoren met op de voorgrond de historische haven van Hoorn.

Tekst en foto's: Joop Duijs

Stoomtram Hoorn-Medemblik' staat er op het bord dat we passeren als we de supermoderne brug oversteken naar het centrum van Hoorn. Het is dat die brug er is, anders zou je denken dat je zo'n honderdvijftig jaar terug in de

tijd stapt bij het zien van de oude locomotieven, rijtuigen en het station dat in 1883 werd geopend.

Aan de overkant gaan we nog verder terug in de tijd, want Hoorn was in de Gouden Eeuw een wereldstad in een toen nog kleine wereld. En dat is zo'n vierhonderd jaar later nog altijd aan de stad af te lezen; Hoorn is een levend monument.

Via de Veemarkt lopen we eerst langs de Noorderkerk aan de Kleine Noord waarvan de bouw in 1426 begon. In de ramen werden zo'n 150 jaar later de familiewapens van Willem van Oranje aangebracht. Vlak voordat hij werd vermoord in 1584, vloog een vogel dwars door een wapen naar binnen en via een ander wapen weer naar buiten. Volgens de Hoornse bevolking was dat al een voorteken van de moord....

Via het Breed, ooit aangelegd als vestinggracht, met diverse prachtige oude panden zoals De Gekroonde Jaagschuit – let ook op de diverse eeuwenoude gevelstenen - lopen we naar schouwburg Het Park dat is gelegen aan het Hoornse Hop. Tijdens de bouw stortte in 2001 de toneeltoren in, maar gelukkig gebeurde dat 's nachts zodat er geen doden of gewonden viel. Hoorn heeft er wel een echte cultuurtempel mee gekregen. Wij wandelen verder langs het Hoornse Hop en zien in een achtertuin een fraai zonneterras dat is gebouwd als een houten boot. Verderop passeren we een lange rij sculpturen, 'Dichter bij de Ku(n)st' genaamd, van West-Friese kunstenaars. Tussen de kunst ook een fraai gedenkteken waarop de namen van de slachtoffers van een botsing van twee Amerikaanse bommenwerpers op 7 juli 1944. Daarbij kwam niet

alleen een vrouw uit Hoorn, maar ook 13 van de twintig bemanningsleden om het leven. De overige zeven werden krijgsgevangen genomen.

Schouwburg Het Park aan het Hoornse Hop.

Op het verderop gelegen Visserseiland staat nu een fraaie nieuwbouwwijk. Het in de 17e eeuw aangelegde schiereiland moest Hoorn tegen de toen nog open, woeste Zuiderzee beschermen. We lopen de dijk helemaal af naar het houten havenlicht dat naar voorbeeld van het originele havenlicht uit 1660 is gebouwd. Weer terug passeren we de Grashaven, waar de wind symfonische rock speelt op de mastlijnen van de op het droge getakelde zeiljachten.

Het Oostereiland waar o.a. een replica van de Halve Maen te bewonderen is.

Via Achter op Het Zand lopen we naar het Oostereiland, waar je o.a. een bezoek kunt brengen aan de Halve Maen, een replica van het voormalige VOC-schip.

Daarvoor laten we de paarse route even voor wat het is, want even verder staat ook de Hoofdtoren, een verdedigingstoren uit 1532, en de historische havens waar de zogenaamde Bruine Vloot ligt aangemeerd. Op de kade vind je een beeldengroep van de Scheepsjongens van Bontekoe, naar de jeugdroman van Johan Fabricius die het scheepsjournaal van Willem IJsbrantszoon Bontekoe als basis gebruikte.

Via de Veermanskade, Nieuwendam en Appelsteeg komen we op de Roode Steen. Met De Waag, waar nu een restaurant is gevestigd, het Westfries Museum, waar de vijf gestolen

schilderijen vanuit Oekraïne binnenkort weer in oude glorie zijn te bewonderen, en natuurlijk het standbeeld van Jan Pieterszoon Coen, stichter van Batavia. Eeuwenlang op een voetstuk, inmiddels door velen verguisd. Een echte bruto naar huidige maatstaven, maar een beetje kennis van de geschiedenis plaatst een en ander toch wel in een wat ander perspectief.

Zo werden in zijn tijd bijvoorbeeld op de Roode Steen nog vonnissen uitgevoerd zoals ophanging en het afhakken van ledematen. Om het ruige volk op de zeilschepen in het gareel te houden waren straffen als ophanging, kielhalen, geseling en spitsroeden heel normaal.

Die zeelui verdienden overigens hoogstens vier gulden in de maand. Dan moesten ze wel allerlei ingewikkelde zeemansknopen kennen en uitstekend met kwast, hamer en beitel kunnen omgaan. Ze moesten zelfs bij noodweer, in de pikdonkere nacht, op een slingerend schip, als een circusartiest het want in om de zeilen te reven. En ze moesten ook nog eens in staat zijn schip en leven te verdedigen met behulp van kanonnen, sabels en enterbijlen. Lukte dat niet en overleefde je het, dan kon je zo maar als slaaf worden verkocht. Als je in zo'n tijd leeft, kijk je niet op een slachtoffertje meer of minder...

Weer terug op de paarse route passeren we De Grote Kerk, waarin nu o.a. een Foodmarkt en 36 appartementen zijn gevestigd, de Oost-Indische Kamer en het standbeeld van Theodorus Velius (1572-1630), stadsdoctor, weesmeester en kronieker van Hoorn. Want ook toen was er al veel te schrijven over die prachtige stad aan de Zuiderzee.

Startpunt bij het station van Hoorn.

Paarse route, 5 km. Start en finish bij NS-station Hoorn. Honden aangelijnd toegestaan. Horeca op vele plaatsen.

Start bij 67, ga vervolgens naar 70-71-81-72-73-77-80-68-69-67*).

**) Als je ook van de historische haven wilt genieten ga dan bij 77 rechtdoor, loop langs de Hoofdtoren en ga via de Veermanskade, Nieuwendam en Appelsteeg naar de Roode Steen. U vindt daar 73 en vervolgt de paarse route naar 77 enz.*

Horeca: D'Oude Waegh (Roode Steen 8), foodmarkt De Grote Kerk (Nieuwe Kerkplein 34)

www.wandelnetwerknordholland.nl